23 AUGUST — simbol şi avînt în sportul românesc

Dimensiuni crescute, conţinut îmbunătăţit şi eficienţă sporită în activitatea sportivă de masă

Cu mare satisfacţie vedem că începe să se împlinească din ce în ce mai bine **SARCINA FUNDAMENTALĂ ÎNCREDINŢATĂ DE PARTID MIŞCĂRII SPORTIVE** din ţara noastră — **larga răspîndire a practicării exerciţiilor fizice în rîndul cetăţenilor, al întregului tineret.**

E importanta contribuţie pe care sportul de masă o aduce la întărirea sănătăţii oamenilor muncii, la pregătirea lor multilaterală. Bilanţul activităţii desfăşurate, cu responsabilitate, cu pricepere şi pasiune, în acest domeniu ne relevă cîştigarea unor poziţii însemnate şi durabile. Pornit, pe baze realiste, spre un avînt pe măsura valenţelor sociale ce i-au fost conferite, sportul de masă se înfăţişează astăzi, spre deosebire de un trecut nu prea îndepărtat, **cu dimensiuni crescute, conţinut îmbunătăţit şi o eficienţă sporită.**

Ce repere, bineînţeles, mai importante, pun în lumină aceste schimbări de esenţă?

Ne amintim...

Pe zeci de stadioane — unele construcţii noi, moderne, apărute în acest an pe harta marilor baze sportive din diferite judeţe — **un număr impresionant de sportivi participau la marile demonstraţii ale ansamblurilor de gimnastică,** închinate — semn al dragostei şi recunoştinţei — glorioasei aniversări a partidului. Fermecătoarele tablouri însufleţite le-am revăzut apoi, intrate într-o frumoasă tradiţie, în atitea şi atitea locuri.

Pe „agenda" sportului de masă au fost înscrise în acest an evenimente cu totul remarcabile. Prin amploarea lor, prin mai buna organizare, prin rezultate...

Avem la îndemînă multe asemenea exemple, greu de cuprins toate în cronica unui bilanţ. Vom enumera, de aceea, doar cîteva, **ilustrînd preocupări susţinute pentru ca sportul de masă să cuprindă TOATE CATEGORIILE DE CETĂŢENI, să răspundă particularităţilor de vîrstă şi preferinţelor oamenilor muncii.**

ÎNTRECERILE DE CROS au împrietenit cu sportul peste 1 200 000 de tineri şi tinere. O altă mare competiţie de masă — **„CUPA TINERETULUI DE LA SATE"** — a ajuns să înregistreze 1 000 000 de participanţi, ceea ce spune, desigur, multe despre larga audienţă pe care sportul o are în rîndurile oamenilor muncii din toate judeţele ţării.

ÎN ASOCIAŢIILE DIN ÎNTREPRINDERI şi instituţii s-au organizat în acest an peste 80 000 de acţiuni sportive de masă şi este foarte uşor să remarcăm un progres substanţial în organizarea sportului din perimetrul sindical.

„SĂNIUŢA DE ARGINT" — o iniţiativă excelentă, care a cîştigat rapid adeziunea micilor sportivi — s-a încheiat cu un semnificativ record de participanţi: 400 000 de concurenţi!

Să mai amintim că la ediţia '71 a **PENTATLONULUI ATLETIC ŞCOLAR** au luat parte 1 200 de echipe, că la **CAMPIONATELE ŞCOLARE ŞI UNIVERSITARE,** au fost prezenţi 500 000 de elevi şi, respectiv, 42 000 de studenţi, sau că la recent încheiatele campionate de carturi s-au înscris 10 000 de pionieri.

Dar, cu siguranţă, enumerarea marilor acţiuni sportive de masă rămîne incompletă.

Mai importantă ni se pare, însă, constatarea că atît Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, cît şi toate celelalte organe şi organizaţii de masă şi obşteşti cu atribuţii în domeniul sportului — U.G.S.R., U.T.C., C.N.O.P., Ministerul Învăţămîntului, UCECOM ş.a. — şi-au reunit eforturile, manifestînd iniţiativă şi o preocupare deosebită pentru ca **sarcinile de partid în direcţia dezvoltării necontenite a sportului de masă să fie îndeplinite la un nivel cît mai apropiat cerinţelor actuale.** Este o acţiune importantă, de răspundere, care, fără îndoială, va aduce şi mai mulţi tineri pe stadioane, obişnuindu-i cu practicarea sistematică a sportului şi a exerciţiilor fizice.

Ne gîndim, de aceea, cu încredere, la dimensiunile viitoare ale unui nou bilanţ al succeselor în activitatea sportivă de masă...

Dan GÂRLEŞTEANU

● Entuziaste acţiuni sportive de masă în cinstea glorioasei aniversări a partidului ● Preocupări susţinute din partea C.N.E.F.S., U.G.S.R., U.T.C., C.N.O.P., Ministerului Învăţămîntului şi U C E C O M pentru atragerea oamenilor muncii în practicarea exerciţiilor fizice, sportului şi turismului ● Peste 1 200 000 de participanţi la tradiţionalele întreceri de cros ● Bilanţul „Cupei tineretului de la sate": 1 000 000 de concurenţi ● Pe pîrtiile de sănius — 400 000 de copii ● 500 000 de prezenţe în campionatele şcolare: 42 000 — în campionatele universitare

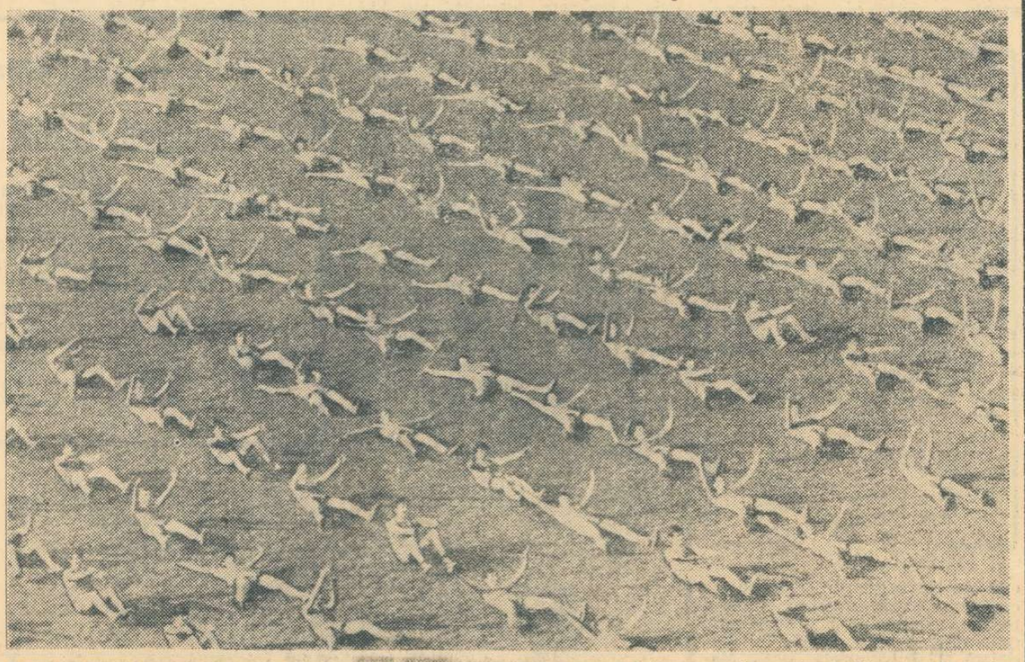

Una din acele imagini pline de frumuseţi şi semnificaţie ale neuitatului spectacol sportiv desfăşurat pe stadionul „Republicii", din cadrul manifestărilor dedicate celei de a 50-a aniversări a partidului.

Foto: N. DRAGOŞ

1944–1971: BIOGRAFII CONTEMPORANE

Aşa îmi pot dovedi recunoştinţa...

Sînt născut la mai puţin de un an după istorica zi a Eliberării. Mai precis, la 20 august 1945, astfel că despre felul în care se practica sportul înainte sau despre viaţa tineretului din anii premergători războiului ştiu numai din auzite. Eu pot să vă spun ce a însemnat viaţa mea, mai bine zis cei 26 de ani trăiţi în perioada luminoasă de după 23 August 1944, beneficiind de condiţiile create prin grija Partidului Comunist Român, prin eforturile clasei muncitoare, ale tuturor oamenilor muncii de a asigura tineretului cele mai cuprinzătoare mijloace de dezvoltare fizică şi intelectuală.

Am învăţat, am făcut în acelaşi timp şi sport. Desigur că nu a fost uşor să ating treptele cele mai înalte ale măiestriei sportive şi să termin cu succes Facultatea de construcţii civile, devenind inginer constructor. Am muncit, am sacrificat unele din preocupările firesti, poate, ale anilor tinereţii, am rezistat tentaţiilor vîrstei şi mi-am urmat drumul. Am reuşit, pe fondul eforturilor personale, de neconceput însă fără realitatea socială a ţării noastre, fără sprijinul măsurilor adoptate de partid şi de stat pentru a ajuta tinerii să-şi vadă împlinite cele mai îndrăzneţe vise pe plan sportiv sau profesional.

M-am căsătorit de curînd şi am primit cu acest prilej un apartament nou, confortabil, modern. Ce aş mai putea să-mi doresc? Să pot munci cu aceleaşi bune rezultate în continuare, atît ca inginer constructor în cadrul Direcţiei Construcţii a Ministerului Forţelor Armate, cît şi pe terenul de sport, în aşa fel încît să-mi pot dovedi recunoştinţa, dragostea fierbinte faţă de partid, faţă de poporul nostru, a cărui demnitate şi prestigiu le apăr din toate puterile mele de fiecare dată cînd port echipamentul tricolor.

CRISTIAN GAŢU
maestru emerit al sportului

Succes deplin tinerei profesoare!

RODICA APĂTEANU, — nume cunoscut şi îndrăgit de iubitorii gimnasticii, se află de peste 6 ani în plutonul fruntaş al sportivelor ţării noastre.

După o copilărie frumoasă, în care pasiunea pentru gimnastică s-a împletit armonios cu dragostea de şcoală, Rodica Apăteanu reuşeşte, la numai 15 ani, să se impună atenţiei specialiştilor, fiind inclusă în reprezentativa de junioare a ţării. De altfel, încă de la debutul ei pe covorul verde al sălilor, pe orizontala bârnei sau pe „panta înclinată" a paralelelor inegale, Rodica a impresionat prin acurateţea şi plasticitatea mişcărilor. Posesoare a numeroase titluri de campioană naţională, gimnasta dinamovistă a fost întotdeauna o sportivă model.

În prezent, cînd asaltul copilelor din Oraşul Gh. Gheorghiu-Dej, centru al gimnasticii, devine tot mai puternic, Rodica Apăteanu continuă să-şi pregătească — prin muncă, modestie şi tăcerea ei — exerciţiile pentru noile confruntări interne şi internaţionale. În plus, proaspăta absolventă a Institutului de educaţie fizică şi sport, profesoara Rodica Apăteanu, va începe, odată cu noul an şcolar, să împartă din bogata experienţă pe care a acumulat-o în anii de performanţă.

Iar creditul de titulară a lotului reprezentativ, firească îi se va acorda şi în continuare, căci acolo, în sala din „Ştefan cel Mare", Rodica Apăteanu împleteşte acum — ca întotdeauna — sportul de performanţă cu activitatea profesională rodnică.

Pe calea luminoasă a realizării depline

La 23 August 1944, FLORIN GHEORGHIU avea... patru luni şi cîteva zile. Cariera lui profesională şi sportivă reprezintă — probabil — unul dintre cazurile cele mai tipice ale generaţiei sale.

Natura l-a înzestrat cu o minte ageră, cu inteligenţă, familia i-a dat discernămînt şi disciplină, dar **orînduirea socială a fost aceea care i-a pus la dispoziţie toate condiţiile pentru a putea să-şi pună în valoare talentul.**

Dacă n-ar fi existat un club de şah la Ploieşti, dacă n-ar fi fost antrenori care să-i îndrume paşii, dacă în mişcarea sportivă românească — îndrumată cu grijă părintească de partid — n-ar fi fost cultivate cu aceeaşi grijă şi stăruinţă toate disciplinele, dacă elementele cu vocaţie n-ar fi avut sprijin şi încurajare, atunci astăzi Florin Gheorghiu n-ar fi fost, probabil, mare maestru internaţional, deţinătorul titlului de campion mondial la juniori, a şase medalii de campion al ţării şi a numeroşi lauri cuceriţi în turneele de peste hotare.

Florin Gheorghiu a putut, paralel cu practica şahului, să-şi pună la punct instrucţiunea. A urmat şi a absolvit cu succes Facultatea de filologie.

După terminarea studiilor s-a simţit atras de profesiunea ziaristică. Este redactor al secţiei de sport la „Scînteia tineretului". S-a căsătorit cu actriţa Doina Şerban, de la Teatrul Mic. Are o căsnicie fericită.

La 27 de ani, Florin Gheorghiu traversează perioada deplinei maturităţi profesionale şi sportive. Are în proiect o carte, în care intenţionează să împărtăşească mai micilor săi colegi de pasiune drumul pe care l-a străbătut. O aşteptăm cu nerăbdare şi sîntem convinşi că din paginile ei nu vor lipsi gîndurile intime ale campionului, elogiul zilelor luminoase care i-au facilitat calea spre perfecţiune.

A fost greu să alegem doar trei nume din miile, din zecile de mii de tineri şi tinere, care — în aceşti ani ai luminii, ai dreptăţii sociale şi ai marilor înfăptuiri — s-au realizat deplin ca sportivi, ca oameni şi cetăţeni. Este, de bună seamă, meritul lor, acela de a fi muncit şi de a fi ştiut să-şi pună în valoare aptitudinile, dar nu-i mai puţin adevărat că ei au fost, în acelaşi timp, beneficiarii unor condiţii optime, oferite cu generozitate de către partid, astfel ca fiecare să-şi poată găsi drumul cel mai prielnic către desăvîrşire. Asadar, trei scurte prezentări care semnifică biografia colectivă a unei întregi generaţii.

S-A SCHIMBAT O LUME

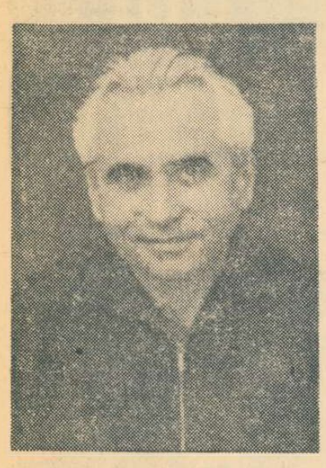

Aveam doar 14 ani în 1933, cînd am început să mă număr şi eu printre componenţii echipei de volei Avîntul Sportiv a liceului Dimitrie Cantemir din Capitală. De atunci şi pînă azi nu mai m-am despărţit de acest sport pe care l-am iubit şi îl iubesc atît de mult, care se confundă cu întreaga mea existenţă de pînă acum. Derulînd firul activităţii mi se perindă prin faţa ochilor un noian de amintiri, fiecare purtînd pecetea semnificaţiei aparte a vremurilor de atunci, ca şi a celor de azi...

...1933. În Bucureşti erau vreo 8—10 echipe masculine, majoritatea şcolare, însumînd aproape 100 de jucători. De fapt, aceasta însemna întregul volei românesc. Echipele de fete au apărut peste 2—3 ani. Echipament şi materiale? Da, dacă vrem să denumim astfel cîteva perechi de pantofi cu tălpi de cauciuc de anvelope, fiecare atîrnînd vreo jumătate de kilogram. Da, dacă vrem să denumim astfel cele cîteva mingi de... fotbal, sau tricourile pe care ni le confecţionau mamele şi surorile noastre. Treninguri? Au mai trecut apoi încă mai bine de 10 ani de atunci şi tot nu ştiam de aşa ceva... Abia prin 1946, în cadrul unei adevărate solemnităţi, ni s-au înmînat cîte o bluză de trening şi un tricou.

...Prin 1936—38 erau vreo şase terenuri din pămînt pe care se juca şi volei şi baschet. Tot pe atunci am făcut şi prima deplasare la... Galaţi. A fost un adevărat eveniment pentru noi, cei cîţiva tineri din echipă.

...1946. Am făcut parte, împreună cu profesorul Herold, doctorul Medianu şi alţii, din prima echipă naţională de volei a României cu ocazia inaugurării Jocurilor Balcanice, pe care le-am şi cîştigat.

...1949. Un mic nucleu de sportivi, printre care m-am numărat şi eu, a pus bazele activităţii de la Dinamo, mîndreţea de club de astăzi.

...1950. Dinamo ajunge campioană a Bucureştiului, iar peste trei ani şi a ţării. Cu doi ani mai înainte devenisem antrenor la băieţi (pînă în 1957), apoi la fete. Timp de 14 ani am funcţionat şi ca antrenor al reprezentativei ţării, iar în 1969, cu ocazia împlinirii a 1 000 de jocuri conduse la Dinamo şi a 280 la echipa naţională, am primit înaltul titlu de antrenor emerit.

Dar satisfacţiile au fost nemărginite în acest mai mult de un pătrar de veac de cînd clasa muncitoare, partidul comuniştilor, se află la cîrma ţării. În toţi aceşti ani, la fel ca şi în celelalte domenii de activitate, şi pe tărîm sportiv realizările şi succesele au căpătat o amploare la care nici nu puteam gîndi în timpul debutului meu sportiv, în anii antebelici care au urmat.

Astăzi, însă, referindu-mă numai la volei, înfăptuirile sînt incomparabile. Simplele cifre, ele singure pot oferi un tablou mai mult decît edificator: 2 000 de terenuri acoperite cu zgură, peste 2 000 de echipe cu peste 20 000 de jucători, echipament şi materiale din belşug, ca să nu mai vorbesc de condiţiile de pregătire metodică, cu specialişti a căror faimă a trecut de mult fruntariile ţării. Toate acestea au situat voleiul românesc în eşalonul fruntaş internaţional, cu succese numeroase, bine cunoscute şi apreciate.

...Au trecut 38 de ani de cînd am început să fac sport. Parcă a fost ieri. Dar de ieri şi pînă azi am lăsat în urma noastră un drum lung, nu uşor de străbătut. La cumpăna istorică, însă, în ziua Eliberării şi în amplul proces revoluţionar care i-a urmat, poporul a ieşit victorios. S-a schimbat, de fapt, o lume pe aceste meleaguri strămoşeşti sub conducerea comuniştilor români.

GH. CONSTANTINESCU
antrenor emerit

IERI şi AZI

ŞTAFETA GENERAŢIILOR

Cînd citim astăzi în presă relatări despre succesele sportivilor noştri şi cînd urmărim diverse întreceri mondiale la televizor, nu întotdeauna ne reamintim că ieri a fost cu totul, cu totul altfel. Aşa cum am uitat, poate astăzi, cînd vedem un film panoramic, că în urmă cu patru decenii filmul era mut.

Ai un sentiment de admiraţie şi de mîndrie privind astăzi generaţiile care păşesc spre soare şi spre lauri olimpici. Şi noi i-am visat. Şi sigur, cei mai buni dintre noi i-ar fi meritat. Dar nu venise încă augustul cu azur şi roadă bogată.

S-a spus despre noi că am fost ultimii romantici. Da, dar aceasta nu înseamnă ca tinerii de azi să nu devină şi ei. Stadionul, performanţa nu este numai o invitaţie la matematică şi biologie, ci deopotrivă şi mai ales la poezie, prietenie, înţelesuri profunde de viaţă.

Ieri aveam cîteva stadioane, cîteva performanţe, nici o medalie olimpică. Astăzi avem complexe baze sportive, campioni şi recordmani mondiali, şcoli cu program de educaţie fizică.

Ieri căutam în librării, fără să găsim, o carte de specialitate. Mergeam la cinematografe sperînd să vedem într-un jurnal de actualităţi măcar un minut de competiţie sportivă. Astăzi nu avem suficientă vreme pentru a parcurge ultimele noutăţi şi vedem seara la televizor concursurile şi meciurile din aceeaşi zi.

Cîndva, descopeream la 17 ani lumea sportului şi făceam sacrificii ca să mergem spre ea. Astăzi ea ni se oferă generoasă şi trebuie să fim vrednici de aceasta.

Ieri, în tribune şi pe stadioane, cîţiva, puţini rude şi prieteni. Astăzi, milioane de oameni care cred în ideea sportului şi în „zeii" lui.

Ceva esenţial s-a schimbat. Mult şi în bine. În însăşi structura societăţii româneşti. Şi primii care îşi dau seama de acest lucru, sîntem noi, cei de ieri. Dar de fapt cei de ieri şi cei de azi şi cei de mîine sîntem una. Ştafeta generaţiilor, care parcurge drumul progresului, al transformării socialiste şi comuniste a României.

VIRGIL LUDU

COLECŢIONARII DE MEDALII

1971, an preolimpic, hotărîtor pentru cei care, aspirînd la medaliile olimpice de la Sapporo şi München, îşi plămădesc acum în creuzetul pregătirilor marile performanţe viitoare. Ei trăiesc zile de muncă intensă, de căutări continue pentru perfecţionarea procedeelor tehnice în vederea luptei fie cu secundele şi centimetrii fie cu adversarii direcţi. În această lume a tinereţii de pe stadioane şi din săli, există o efervescenţă permanentă, fiecare sportiv, atît de la disciplinele olimpice, cît şi de la cele neolimpice dorind şi depunînd eforturi să devină mai bun, să urce noi trepte pe scara valorilor internaţionale.

O activitate laborioasă, plină de roade, desfăşoară şi reprezentanţii sportivi ai României socialiste. Dovada? Izbînzile înscrise în aceste opt luni ale lui '71.

● În plină iarnă, pe vestita pîrtie de la Igls, din Innsbruck (Austria), virtuozii virajelor de gheaţă, străluciţii boberi ION PANŢURU, ION ZANGOR, DUMITRU PASCU şi DUMITRU FOCŞENEANU, cucereau titlul continental la echipajele de 4, confirmînd astfel şi şansele pe care le au pentru Sapporo.

● 9 boxeri români în semifinalele „europenelor" de la Madrid, 4 medaliaţi cu argint şi 5 cu bronz, au demonstrat, în celălalt capăt al continentului, forţa pugilismului nostru, cu toate că ştacheta posibilităţilor lor poate fi ridicată şi mai sus.

● Două medalii de argint şi trei de bronz la campionatele europene de sală de la Sofia şi două medalii de argint şi una de bronz la ediţia în aer liber a aceleaşi competiţii (Helsinki) ilustrează faptul că atletismul românesc are resurse pentru a se prezenta onorabil în arena internaţională.

● Doi tenismeni români, ILIE NĂSTASE şi ION ŢIRIAC, culeg succese peste succese pe toate meridianele pămîntului. După ce Ilie a învins de o manieră entuziasmantă în turneele din America (Omaha, Richmond, Hampton), el a revenit de peste oceanul Atlantic şi a ieşit din nou victorios la Nisa, Monte Carlo, Baastad şi Istanbul, pierzînd la mare luptă şi o finală de neuitat, aceea de la Roland Garros, în timp ce redutabilul său partener, Ion Ţiriac, a cîştigat turneul din capitala Spaniei. Dar marile performanţe aveau să fie obţinute în cea de a 60-a ediţie a „Cupei Davis": calificarea, pentru a doua oară în activitatea lor şi în istoria tenisului românesc, în finala inter-zonală, care se dispută chiar în aceste zile în îndepărtata Braziie. La atitea şi atitea aprecieri elogioase venite de peste hotare pentru aceşti adevăraţi ambasadori sportivi ai ţării noastre, compatrioţii lor adaugă sentimente de stimă şi de mîndrie.

● La un sport unde dificultatea antrenamentelor este indiscutabilă, canotajul, sportivele noastre, dorind parcă să dezmintă din nou pe susţinătorii teoriei desuete a „sexului slab", au cucerit recent trei medalii pe lacul Bagsvaerd din Copenhaga, la campionatele europene: echipajele de 4+1 visle: IOANA TUDORAN, MITANA BOTEZ, ELISABETA LAZĂR, DOINA BARDAŞ+ŞTEFANIA BORISOV (aur), 4+1 rame: **Doina Bălaşa, Marioara Singeorzan, Elena Necula, Teodora Untaru+Rodica Iordache** (argint) şi 8+1: **Ecaterina Trancioveanu, Viorica Lincaru, Elena Oprea, Elena Nicolau, Florica Petcu, Cristel Wiener, Marioara Constantin, Elena Gavliuc+Ştefania Borisov** (bronz).

● Fotbalul, sportul cel mai popular, ne-a oferit şi ne oferă multe emoţii, dar şi satisfacţii. Prima selecţionată a ţării se află în cursa pentru calificarea în turneul final al campionatului Europei, în vreme ce echipa olimpică, după ce a eliminat Albania, mai are de trecut hopul meciului cu reprezentativa Danemarcei din preliminariile turneului de la München.

● Floretistele de la Steaua şi-au adjudecat „Cupa Europei", iar Ana Pascu s-a clasat pe locul al treilea la C.M. de la Viena.

Cîteva secunde şi echipajul de patru al bobului condus de maestrul emerit al sportului Ion Panţuru (dreapta în faţă) se va lansa vertiginos în cursa care avea să-i aducă titlul de campion al Europei

● Tot o femeie, EDDA BAIA, este campioană continentală la armă cu aer comprimat, iar ANIŞOAREI MATEI i-a revenit medalia de argint la pistol cu aer comprimat. La aceeaşi competiţie şi echipa masculină de pistol cu aer comprimat s-a situat pe poziţia a treia.

● Handbalul, devenit sport olimpic, îşi menţine bunul renume. Formaţia de băieţi a clubului Steaua a disputat finala „C.C.E.", iar reprezentativa de fete a României a intrat în turneul final al C.M.

● În sfîrşit, anul acesta, şi halterele ne-au adus o satisfacţie: Z. Fiat a cîştigat medalia de bronz la campionatul european. Să sperăm că performanţa nu va rămîne singulară.

● De pe tabelul de onoare al sportului românesc din acest an nu putea să lipsească tenisul de masă. La Nagoya (Japonia), **Maria Alexandru** a cucerit medalia de argint la dublu mixt (în compania iugoslavului Stipancici). Iată însă că şi la categoria cea mai mică de vîrstă, jucătorii de tenis de masă se arată demni de predecesorii lor. Două fete **(Maria Şinteoan şi Ligia Lupu)** şi doi băieţi **(Alexandru Buzescu şi Ştefan Moraru)** au cîştigat medaliile de argint şi, respectiv, de bronz, la „europenele" de juniori.

● Dar nu numai tenisul de masă se distinge prin noi generaţii de sportivi talentaţi. În cadrul C.E. de juniori la caiac-canoe s-au obţinut trei titluri europene, tot atitea medalii de argint şi una de bronz, iar la popice două titluri: prin echipa feminină şi **Ildico Jijic.** De asemenea, formaţia de pentatlon — juniori (Spîrlea, Cosmescu, Covaci) s-a clasat pe locul trei la C.M. din Suedia. Un succes notabil îl constituie şi cîştigarea turneului grupei B a „europenelor" de hochei pe gheaţă de către selecţionata de juniori a ţării noastre, rezultat care o promovează în elita continentală.

Performanţele seniorilor ca şi cele ale noilor promoţii de sportivi reflectă progresul şi forţa mişcării noastre de cultură fizică şi sport. Dar plafonul maxim al posibilităţilor este departe de a fi fost atins. Competiţiile în curs, ca şi cele viitoare, vor aduce mai mult ca sigur noi confirmări.

Constantin COMARNISCHI

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Vasile Conta nr. 16; telefoane: centrală 11.10.05, secţia corespondenţi 11.51.09, interurban 12 şi 286; telex: sportrom bue. 180. Tiparul „I. P. Informaţia", Bucureşti 40368